

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.232/2021/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság városban, a 2022. év január hó 20. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A befolyással üzérkedés büntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 16.B.4/2021/7. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott születési helyét a külföldi város, külföldi ország adatokkal egészíti ki.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2021. május 13. napján kihirdetett 16.B.4/2021/7. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében, ezért 1 év 2 hónap szabadságvesztésre és 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és annak végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- forintban határozta meg és rendelkezett az így kiszabott 150.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre való átváltoztatásáról. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 2.100,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben a vádlott és védője jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

[3] A védő fellebbezése írásban benyújtott indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító ítélete kizárólag tanúl terhelő vallomásán alapul, aki a felhívott telefonszám alapján azonosította be az általa nem ismert vádlottat. Hangsúlyozta, hogy nevezett tanú azzal a személlyel beszélt, aki a telefont felvette, azonban arról nem tudott

nyilatkozni, hogy ez a személy a vádlottal azonos. Álláspontja szerint védencc megfelelő magyarázattal szolgált arra vonatkozólag, hogy a kérdéses telefont más is használta.

[4] Meglátása szerint ezen bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, amely alapján a vádlott bűnössége kétséget kizáró módon megállapítható lenne. Kérte továbbá figyelembe venni, hogy az eljárás alatt nem merült fel olyan körülmény, amelyből arra lehetne következtetni, hogy védenccnek módjában állt volna egy adott földhivatali eljárás menetébe beavatkozni. Véleménye szerint ez utóbbi megállapítás azért bír jelentőséggel, mert ilyen lehetőség hiányában senki sem kísérl meg a befolyás állítását, mivel a cselekedetet csak az követheti el, aki a felajánkozás sikere esetén érdemben tud is tenni valamit. Mindezekre tekintettel indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védencc felmentését.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.559/2021/3. számú átiratában a vádlott és védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[6] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárásjogi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól, így az felülbírálatra alkalmas. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljesítette, továbbá a vádlott bűnösségére helytállóan vont következtetést, a cselekmény minősítése is törvényes.

[7] A fellebbviteli főügyészség szerint a törvényszék a büntetéskiszabási körülmények súlyának megfelelő büntetéseket szabott ki, azonban a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatra hivatkozással hiányolta annak vizsgálatát, hogy a vádlott részesíthető-e előzetes bírósági mentesítésben, amelyre meglátása szerint a következetes ítélkezési gyakorlatra tekintettel jelen esetben nincs lehetőség. Végezetül utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései szintén törvényesek, így mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[8] A vádlott és védőjének felmentést célzó fellebbezése nem alapos.

[9] Az iratok alapján az ítéltábla megállapította, hogy az ügyészség a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését sem a vádhatóság, sem a fellebbező vádlott és védője nem indítványozta, így a másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsulésen bírálta felül.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző

eljárást teljes terjedelmében felülbírált, amelynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság egyetlen kivételtől eltekintve a perrendi szabályokat nem sértette meg.

[11] A másodfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata során észlelte, hogy a törvényszék az előkészítő ülésen a Be. 746. § (4) bekezdésének kötelező rendelkezése ellenére nem helyezte hatályon kívül a ügyszám1 számú büntetővégzést (16.B.4/2021/2. számú törvényszéki jegyzőkönyv 2. oldal), azonban mulasztása – értelemszerűen – nem eredményezett a Be. 609. § (1) bekezdésében szabályozott, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető relatív eljárási szabálysértést.

[12] A törvényszék a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vádlottat és a tanúkat kihallgatta, a vádlott és a tanúk nyomozati szakban tett vallomásait, valamint a vádlott írásban előterjesztett vallomását felolvasással, továbbá a híváslistákat és az egyéb releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[13] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[14] A beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, továbbá a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően minden részletre kiterjedően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről kellő alaposággal számot adott.

[15] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részében irathűen mutatta be vádlottl védekezésének lényegét, helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a büntetőügy objektív bizonyítékainak, a híváslista adatoknak és a tulajdonjog bejegyzése tárgyában keletkezett okiratoknak, továbbá a logika szabályainak megfelelően mutatta be, hogy miért alapította ítéleti tényállását a tanúk következetes vallomásaira, amelyek a híváslisták adataival és az okirati bizonyítékokkal is összhangban álltak. A törvényszék ésszerű érvekkel vetette el a vádlott életszerűtlen és tényadatokkal alá nem támasztott védekezését a saját mobiltelefonjának más személyek által történt használatára vonatkozóan.

[16] Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúvallomásokból, a híváslistákból és az okirati bizonyítékokból nyert adatok a védő érvelésével szemben egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés

lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlott bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[17] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára tehát minden elemében meggyőző volt, így a vádlott védőjének az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett.

[18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[19] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést vádlott bűnösségére és a cselekménye minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy az előny kérésével a bűncselekmény befejezetté vált, míg a védő által felhozott azon érveléssel kapcsolatban, miszerint az eljárás során nem merült fel olyan adat, amiből az a következtetés lenne levonható, hogy a vádlott ténylegesen rá tudott volna hatni az eljárásban részt vevő hivatalos személyre, azért nem bír jelentőséggel, mert a több évtizede töretlen bírói gyakorlat szerint a befolyás lehet valóságos, azonban színlelt is (BH 1977. 180., BH 1989. 431. és BH 1997. 569.)

[20] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[21] A büntetési tételkeret alsó mértékével szinte azonos tartamú szabadságvesztéssel a másodfokú bíróság egyetértett, azt arányosnak és a vádlott büntetlen előéletével is összeegyeztethetőnek találta, ezért – a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásával – az enyhítésére nem látott lehetőséget.

[22] A szabadságvesztés tekintetében a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a Btk. 36. §-át.

[23] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetlen előéletű vádlott vonatkozásában a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével is elérhető. A próbaidő

tartamának 2 éves időtartama a másodfokú bíróság álláspontja szerint is elegendő, de egyben szükséges.

[24] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozata, továbbá annak végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak. A börtön fokozat vonatkozásában a másodfokú bíróság még feltünteti a Btk. 35. § (1) bekezdését is.

[25] A törvényszék akkor is törvényesen járt el, amikor a vádlottat a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés mellett a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzbüntetésre is ítélte. Az ítéltábla ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a szabadságvesztés és a pénzbüntetés egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget.

[26] A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható vagyoni helyzetéhez.

[27] A pénzbüntetés szabadságvesztésre való átváltoztatására vonatkozó rendelkezés törvényes.

[28] A fellebbviteli főügyészség átiratában írtak miatt az ítéltábla rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen.

[29] Az ítélezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítókat összevetve kell értékelni (BJD 9986).

[30] A Kúria az EBH2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[31] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott terhére megállapított korrupciós bűncselekmény típusa a személyében rejlő kockázatot mutatja, így nem érdemes az előzetes mentesítésre.

[32] Az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ugyancsak helytálló.

[33] A központi személynyilvántartás adataival egyezően a másodfokú bíróság a vádlott születési helyeként még magyarul is feltüntette a helyiségnevet, valamint az országot is megnevezte.

[34] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. év január hó 20. napján

Dr. Rédei Géza
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.4/2021/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.232/2021/7. számú végzése által 2022. év január hó 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év január hó 20. napján

Dr. Rédei Géza
a tanács elnöke